

FEMAD

Festival mladého amatérského divadla

V hlavní roli „čtyřicítka“

Zahájení proběhlo za pomoci pěti kmotrů 41. ročníku. Hlavní role však připadla žárovce.

Jaké divadelní představení jste viděl/a naposledy a v čem vás zaujalo?

Miroslav Plachý
student,
člen DS Jiří Poděbrady

Naposledy jsem viděl představení ...a za Tracy tygr – úsměvné vyprávění o tom, co je a není v životě důležité – podle novely Wiliama Saroyana v podání amatérských herců v divadle Tramtarie Olomouc. Zaujalo mě vynikajícími hereckými výkony i dojemným příběhem. Žánr je to romance – trochu dekadentní.

Saša Lacinová
divačka

Viděla jsem komediální drama Lev v zimě na hradě Karlštejn, kde hrál Radek Brzobohatý s Hanou Maciuchovou. I proto mě tolik zaskočila zpráva o jeho odchodu... Bylo to skvěle představení jako celek – špičkové výkony představitelů zasazené do prostředí karlštejnského nádvoří.

Vladimír Mátl
DS Zmatkaři, Dobronín

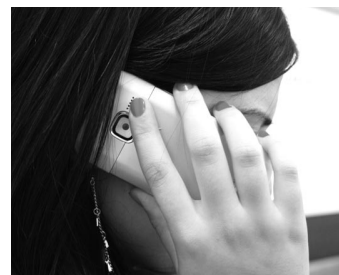
Naposledy jsem viděl představení v rámci divadelního pikniku Volyně – Postel aneb Život není pro děti. Líbilo se mi, protože z herců bylo cítit nadšení a radost z divadla. Občas mi to však přišlo až přehnané – což ale nechci kritizovat.

Eduard Parma
majitel nahrávacího studia
SOKIT

Je to už déle. Coby hudebník a muzikant mám rád představení, která mají něco společného s hudbou. Před nedávnem (možná dávno) jsem viděl inscenaci Na kolena v Divadle ABC. Byl to muzikál Ivana Hlase. Film byl dobrý, ale divadelní představení mě překvapilo, bylo totiž ještě lepší! Vynikala v něm živost kontaktu s publikem a výborná kapela.

Úvodník

Dnešní den „divadelňáku“ doprovázela Divadelní duše Dušana Dostála. Duše však jen zprostředkovaná, jelikož se jmenovaný autor nemohl vernisáže svých divadelních fotografií z osobních důvodů zúčastnit. Přichází tak bez jeho přítomnosti zhlédli nostalgicky vyhlížející černobílé snímky zaznamenané na pravý kinofilm, včetně těch z legendární inscenace Shakespearovy Bouře režiséra Jana Kačera.

Slavnostního zahájení výstavy se zhostil její kurátor Michal Stein a slova plná vzpomínání a nostalgické podtrhl zvukovou nahrávkou o zesnulém Ivanu Jandlovi. Tečkou za úvodní řečí byla samotná zdravotní fotografie nahaná v mobilním telefonu.

I přes skutečnost, že jako špičkový fotograf si Dušan Dostál může své zakázky vybírat i s klidným srdcem odmítat, je - slovy kurátora výstavy - skromný člověk. Prostřednictvím telefonického rozhovoru nám po zahájení výstavy prozradil některé skutečnosti o své tvorbě. První fotografii vytvořil za svých studií v 70. letech v divadle SEMAFOR při představení Kytice a jeho slovy „bylo to nádherné“. Nejvíce pyšný v rámci výstavy je na fotografie s Ivanem Vyskočilem a na snímky z inscenace Bouře. Skromnost fotografa se projevila také skrze ostych s vyslovením zakázky, na kterou stále čeká „Na co se člověk těší, toho se i bojí“, podotkl k tomu. Duše fotografie amatérského a profesionálního divadelního představení spojuje podle něj skutečnost, že herce divadlo těší. „Umětelé i neumětelé, obě kategorie jsou mi blízké, když mají rádi divadlo. Důležité je to, aby měli to „amore“, tedy lásku k divadlu.“

Pozn. Rozhovor s panem Dušanem Dostálem probíhal telefonicky.

PROGRAM

Pátek 14. září

08.00 – 09.30	Snídaně (M)
08.30 – 08.45	Oficiální vítání souboru Břeclav Břetislav (HŠ)
10.00 – 11.45	Martin McDonagh: Mrzák Inishmaanský v provedení DS Břeclav Břetislav (SD)
11.30 – 13.30	Oběd (M)
12.50 – 13.40	Semináře divadelních klubů (U)
13.30 – 13.45	Oficiální vítání souboru Divadlo bez zákulisí Sokolov (HŠ)
13.50 – 14.50	Beseda v kruhu: Martin McDonagh: Mrzák Inishmaanský (U)
15.00 – 16.55	David Williamson: Urvi to! v provedení Divadlo bez zákulisí Sokolov (SD)
17.00 – 17.50	Semináře divadelních klubů (U)
17.00 – 19.00	Večeře (M)
17.00 – 17.15	Oficiální vítání souboru Amadis Brno (HŠ)
18.40 – 19.40	Beseda v kruhu – David Williamson: Urvi to! (A)
19.50 – 21.55	Robin Hawdon: Úžasná svatba v provedení DS Amadis Brno (SD)
22.00 – 22.50	Semináře divadelních klubů (U)
23.00 – 24.00	Beseda v kruhu – Robin Hawdon: Úžasná svatba (A)
00.00 – 02.00	Retro diskotéka (M)

M – Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla, HŠ – hrad-
ní šatlava, MS – modrý salónek, A – aula, II. nádvoří,
DK – divadelní klub, SD – sál divadla, U – učebny,
ZZ – zámecká zahrada

DS Triarius Česká Třebová: Ucho

Postřehy z kuloárů

Někdy je to práce bolestná, někdy je to práce radostná, ale my diváci se bavíme.

„Střihněte si, prosím.“ „Ježíš, jak se to dělá?“

Kostýmy jim slušely. Líbil se mi kostým ženy ...i muže.

Já jsem totiž strašně chytřej. To je špatná vlastnost.

Je to na vás moc? A to jsem teprve na začátku.

Jak se černý a bílý muž rozohní, já ho nezkontroluji.

Na počátku Ludvík, jsem neměl být já.

To že si tady dostal řízek a salát, neznamená, že musíš diskutovat.

V kuloárech jsem zaslechl, že Klárce vadilo, že jste si bral přes trenky pyžamo.

Můžou aj Slováci mít dotaz?

A já čumím na ten hajzl, kdy se do něj konečně někdo vy....

Já už jsem pochopila, jak je to špatný, když se přihlásíte pozdě.

Ať se vrátí na jeviště člověk!

Není každý politik roztomilý jako ty. (Reakce na pana doktora Ladislava Langra.)

„Lenka Procházková představení viděla a ví o tom, co jsme s textem provedli“

Udělal jste v původním dramatickém textu Lenky Procházkové nějaké výraznější změny?

Dovolili jsme si vyškrtat věci, které děj vztahovaly k padesátým letům, a navíc jsme udělali pár scénografických změn. Pro nás jsou však podstatné a důležité. Někomu se samozřejmě nemusejí líbit, ale my si myslíme, že jsme udělali dobře. Lenka Procházková představení viděla a ví o tom, co jsme s textem provedli.

Myslíte si, že je téma vašeho představení atraktivní pro dnešní mladou generaci?

Ano, hra je podle mého názoru aktuální. Zvláště v dnešní době, kdy nevíme, kde který politik vyrukuje s odposlechy některého svého kolegy. Ať má divák patnáct nebo padesát, představení mu toho hodně řekne.

Nebyl pro vás problém být hercem a režisérem v jedné osobě?

Původně jsem roli Ludvíka hrát neměl, měl ji hrát můj kolega Aleš Dvořák, pro kterého jsem roli několik let připravoval. Bohužel v průběhu příprav roli nemohl vzít. Jelikož se již zkoušelo, byla škoda vše zastavit, tak jsem si roli vzal já. Vznikl problém, obzvláště v těch chvílích, kdy se mělo zkoušení pozorovat z hlediště.

Máte v plánu jet s představením Ucho na další přehlídky?

Přehlídky už nejspíše nenavštívíme. Nicméně je toto představení především zájezdové. Hrajeme od Chebu po Karvinou, Český Těšín, Mikulov a zpět. Díky tomu, že s Triariem můžeme jezdit všude po republice, nejen s představením Ucho, poznáváme různá města a získáváme další a další zkušenosti.

Divácké výkřiky

Bylo to velice psychologické. Názor si potřebuji vytvořit během pár příštích minut.

Já si myslím, že pro začátek FEMADu je to velmi vysoká laťka. Hudba byla naprosto perfektní. Nemám k tomu více komentářů. Kulisy, technika, efekty, vana. Jsem velmi nadšen.

Je škoda, že se inscenace tak otrocky držela filmové předlohy. Téma by se dalo podle mě zpracovat mnohem lépe abstraktně či na jiné realie.

Bylo to velmi dobré, ale na mě moc dlouhé.

Mně se to líbilo. Bylo to zajímavé. Na můj vkus občas s prostoji. Nejvíce mě zaujal dramatický prvek.

Hudba byla naprosto výborná. Ona byla naprosto výborná. On byl taky výborný. Ale ona lepší! Jsou skvěle sebraní.

Začátek byl zajímavý. Poslední třetina byla trochu nudná, ale ten závěr byl překvapující.

Klobouk dolů, hráli to sami dva.

Bylo to zajímavé. No, nevím. Jsem z toho ještě trochu rozpačitý, ale velice se mi to líbilo.

Výborné, moc se nám to líbilo. Aspoň tedy mně.

Krásné.

Povinná zdravotní prohlídka

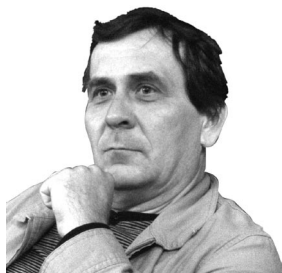
Nebojte se vstoupit do zámecké hladomorny. Nic zlého se vám nestane. Jen si vás preventivně prohlédneme. Změříme vám teplotu, odebereme krev, ověříme vaše reflexy. Pokud u vás zjistíme nějakou nemoc, okamžitě vás na místě vyléčíme.

3 + 3 otázky „na tělo“ aneb Křížový výslech femad'áckých štamgastů

1. Na co jste myslel, když jste si balil kufry do Poděbrad?
2. Jaké myšlenky vám prolítly hlavou, jakmile jste po příjezdu uviděl první plakát FEMADu?
3. Na co a na koho se nejvíc těšíte?
4. Bílé, nebo červené?
5. Večeře, nebo snídaně?
6. Kočka, nebo pes?

Petr Kracik

1. Na to, co vždycky. Ale kromě toho ještě tam bylo několik pikantností. Protože v průběhu pojedů „na otočku“ do Prahy, říkal jsem si, že si toho nemusím tolik balit. Mezitím jsem řešil ještě záskoky, takže jsem nemohl vůbec myslet na to, co vy si myslíte.
2. To se zase dlouho nevyspím.
3. Na všechny. Doufám, že si na ně vzpomenu, i když třeba ne jménem. Ale to se mi určitě brzy osvěží.
4. Zatím jenom bílé. Obzvláště dnes je třeba se držet vína.
5. Vždycky snídaně.
6. Já jsem pes. Kočky nesnáším, mám alergii.

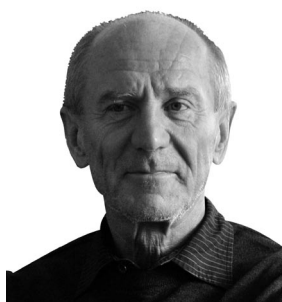
Pavel Štoll

Autoportrét s krásnou dívkou v pozadí

1. Že se zase setkám s milými tvářemi, které znám léta. Bohužel některé už chybí, ale to se nedá nic dělat, to je život.
2. Pavel Bošek. Ten mně proběhne vždycky. Jezdil jsem na jeho FEMADy na konci sedmdesátých let.
3. Já se vždycky těším na všechno. Teprve potom si někdy nadávám, jaká to byla blbost, když se tedy neuděje.
4. Jsem podobojí.
5. Asi víc snídaně. Sice jsem si dnes při večeři přidal bramborový salát, protože je naprosto skvělý. Ale člověk by se správně měl víc věnovat snídaní a pak ubírat. To je teorie...
6. Pes. Kdybych mohl, tak bych si ho pořídil.

Václav Špirit

1. Těšil jsem se a myslel jsem na svoje ploténky, s kterými bojuji už půl roku.
2. Jetopromějšsentimentální, protože jsem FEMAD před čtyřiceti lety spoluorganizoval. Vždycky jsem v podstatě dojat.
3. To nemůžu říct, protože soubory neznám. Nikdy to neplánuji, abych se na něco těšil. Beru naprosto nepředpojatě vše, co uvidím, abych nebyl zaujatý.
4. Pivo.
5. Spíš večeře.
6. Ani jedno ani druhé.

PŘEMÝŠLÍŠ JAK SE DOSTAT PRYČ Z PRÁVĚ PROBÍHAJÍCÍHO SEMINÁŘE?

☼
MÁŠ CHUŤ NA VYNIKAJÍCÍ ZMRZLINU Z CUKRÁRNY NA NÁMĚSTÍ?

☼
CO SI TŘEBA NA CHVILIČKU ZCHRUPNOUT V LÁZEŇSKÉM PARKU?

☼
JIŽ NA SEBE NEMUSÍŠ TRAPNĚ UPOZORŇOVAT NEMÍSTNOU PROSBOU
O PŘEDČASNÝ ODCHOD, NECH TO NA NÁS.

☼
Pod stolem tajně vyťukej SMS ve tvaru:

DOSTAN_ME_PRYC (tvé jméno + místnost, kde jsi)

a odešli na 732 216 908.

Cena jedné SMS dle tvého operátora, technicky
zajišťuje firma FEMADsos.

Vernisáž se bohužel musela odehrát bez Dušana Dostála, avšak zazněla zdravice z magnetofonu

Divadlo nejsou České dráhy

Procházky, které měly začít s 23. hodinou, nabraly patnáctiminutové zpoždění. Avšak Bílá paní si i tak udržela dobrou náladu. Rozhovor do zpravodaje bohužel odmítla. Na konci se však sama přiznala k tomu, že se neučila. Možná se trochu bála svých odpovědí. Vodník neustále říkal pouze „brekeke“ nebo „dušičky“. S panem architektem jsem si také nemohla popovídat, jelikož hned po svém vystoupení odběhl někam s pohlednou brunetkou. Na konci jsem rozpovídala samotného syna krále Jiřího Hynka, ale trval na tom, že se naše další komunikace musí odehrávat v jeho komůrce. Jelikož jsem neměla dostatek odvahy a novinářské kuráže, do třetího patra jsem se za ním nevydala.

Městské
kulturní centrum
Poděbrady

Poděbrady
město našich srdcí

MINISTERSTVO
KULTURY

PODĚBRADKA
OD ROKU 1905

LOUJA
AUTO

Král Jiří
výletní a restaurační loď
Poděbrady

Středočeský kraj

ÚJOP UK PRAHA
Pracoviště Poděbrady

Festivalový zpravodaj FEMAD, redakce: Jana Langrová, Pavla Linhartová, Klára Neumannová, Katka Vaněčková, Monika Langrová.

Foto: Pavel Štoll, redakce a archiv, grafika: Jitka Niebauerová, www.femad.cz

Adresa redakce: Poděbradské noviny, Jiřího náměstí 1/1, 290 01 Poděbrady, telefon: 325 612 505